જહેરી સાંપ.

નાટકનાં ગાયનો.

રચનાર. Reg No. 70

મશહુર પન્ડીત નરાયનપ્રસાદ "બેતાબ"

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર. 194

આશક હુસેન માલીક.

કવીન એલેકઝાન્ડ્રા થીએટ્રીકલ કુંપની ઓફ લખનૌ.

હાલ મુ. આનંદભુવન થીએટર—અમદાવાદ.

આવૃત્તી ૧ લી. પ્રત. ૫૦૦

સંવત ૧૯૭૭ સને ૧૯૨૧

કીમત રૂ. ૦—૪—૦

શ્રી જૈન એડવોકેટ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. ચીમનલાલ
ગોકળદાસે છાપ્યાં.
ઠે. ધીકાંટે જેશીંગભાઇની વાડી—અમદાવાદ.

બનામે ખુદા.

જહેરી સાંપ

નાટકનાં ગાયનો.

નાટક તીન બાબકા.

ગાયન ૧

બારી બેચું બે ઇસમાસ જુળજલાલ લાજલાલ
નજર પડા હરજા તુહી તુહી સબમેં મૌલા—બારી.
તુ આલમકા સરજનહાર તુ હય કિર્દીગાર સતાર
પરદા કરનહાર ગફ્ફાર માલીક પરવર સબકા
સબ કુચ્છ તુજકો ઇખતેયાર હય, મૌત જીસ્ત
જીન્નોબસર અરજો ફલક મલકતલકયા અફસરતુ—
દારે સુબ્હોશામ તુહી આગાજ તુહી અંજામ તુહી
રેમાન રેમાન દાયમ કાયમ રેહમાન
તુહી લાફાની હય તુહી માઅજુદ હય
આંખોંમે પિનહાં પર હરજા મૌજુદ હય
તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન તેરે કુરબાન
તુ કરીમ તુ રહીમ કાદીર કદીર બાકી—બારી.

ગાયન ૨

મેં વારીયાં ખ્વાહી ન ખ્વાહી અશ્ક બારીયાં
કુલન હાર ગલે મેં ડાલતી સકાહે ન ડાલતી કાહે,
ન કંઘી ચોટીસે બેજારીયાં, નાગન અભાગનકી ખ્વારીયાં
પ્યારી આંખેંમેં સ્યાહી સુરમા બનકે બયરાગન બિસારીયા.
કારી કટારીયાં, આબરૂકી થારીયાં, ખોટી કરે નઇન કીધારીયાં

ગાયન ૩

કયસે કર રાખેં કવોરી કુમરીયા
અબ નહીં વાકી બાલી ઉમરીયાં
તાઅનેપર તાઅના મુખપર મારે
અપને પાયે સારી નગરીયા—કયસે
બ્યાહ રચાયેં કાહુસે વાકો
તો ન રહેગી નીચી નજરિયા—કયસે.

ગાયન ૪

કહું કાસે શરમકી હય બાત
મુશ્કિલસે કટતી હય રાત—નિગોડી
મોરી સુની હય બગિયા માલીસે ખાલી
કુલે હય ફુલ કુલ પાત—દઇરે મોરે
ગયા પહેલા જમાના—અબતો નિભાના
ગદરા ગયા ગોરા ગાત—તુઇચોલી ન અંગમેં સમાત.

(આના હુમીદકા)

ગાયન ૫

નાર જાકી પતિવરતા વહી શાદ જગમેં
શાદ જગમે વહી આબાદ જગમેં—નાર
નારી પતિવરતા જાકી વાકો સ્વર્ગ હય જીતેજી
લબપે હોગીના ફરીયાદ જબમેં—નાર.
પાઇ જો કરકશાં નારી જીતેજી નરક હય ભારી
સમ્પતહો સારી બરબાદ જગમેં—નાર

ગાયન ૬

હાય અલ્લાહ અબ કયા કરૂં, તબીબ અબ તલક ન મિલા
હાય અલ્લાહ અબ કયા કરૂં નસીબ અબ તલક ન ખુલા
કહા મરગએ તમામ, ન બના યહાંભી કામ
હાયરે તબીબ, હાયરે નસીબ, હાયરે તબાબ,
વો મર્દક વો મર્દક ઘર બુલાકે સર પીરાઅ,
ચલે બાબ કદમ કદમ કદમ અદમ વદમસે ઢુંઢ લાએ
અબ તો દોજખકે સીવા જાઇએ પીલફોર કહા,
કીજે પરદેસમેં જાકર ગિલઓ જોર કહાં
વો ગુનેહગાર ગએ હોગે ભલા ઐાર કહાં,
ઢુઢીયે રયન બસેરે કે લિયે ઠોર કહાં-વામર્દક.

ગાયન ૭

સોવલ બાંકેરે નજર મોરી આ ગયે
ના કછુ કહે ગએ ના કછુ સુન ગયે

મોહે બારી ઉમરીયામેં રોગ લગા ગયે
કયા .ખબરથી કે કોઇ તીરે અદા હોતા હય,
દેખ લેનાભી .હસીનોંકા બલા હોતા હય,
મીઠા મીઠાસા યહાં દર્દ .જરા હોતા હય
જબ મંય તનહાઇમેં હોતી હું સિવા હોતા હય.
કિસસે પુછું કે મેરે દિલમેં યેહ કયા હોતા હય,

ગાયન ૮

દેખી સૂરત તેહારી સિપાહયા,
સુધ ન રહી મોરે તનકીરે,
નયન મિલાવત ચયન બિસર ગયો
જાદૂ ભરોથી નજ.ર તોરી
બિરહાકી આગ લગાઇ—સિઈઈયા
જ.મીપે કિસ્તર.હ અય આસમાં રહે કોઇ,
.ગમે ખ.મુશકો ક્યુંકર ભલા સહે કોઇ
હ.વાસ બાખ.તા મુંહપર હવાઇયાં બેચયન,
મેરા યેહ .હાલ જો દેખે તો ક્યા કહે કોઇ

ગાયન ૯

લહે.ખાના

(ડાલીકા .ખુરશીદકે બચ્ચેકા ઝુલા ઝુલાતે નજર આના).

આવી, સુરંગ હજારા પલના, પ્યારા પલના ઝુલાવે લધના.
જો અંખી ઝપકા ઈયાં બધાઇયાં–
પડી રંગી રેશમકી ડોરીયાં, આરી આરી સબાદેવે લોરિયાં
અનોખા પિંગુડા હિલાઇયાં
ધીમી ચાલસે મીઠી મીઠી નીંદકી બહારદે
ઝપકે હુંય અબકે અભી નયનરી પૈયાં પડું
લગજાયે મેરે લાલકે લોચનાં
બચવા ચોકેના યે સોચના પૈયાં પડું લગ જાયે–

ગાયન ૧૦

સબ ડાકુ—છુરી કટારી ખદંગો પયકાં રહે તેગ જોહરદાર સિનાનો
તીરો કમાનો તરકશ વલી હુંય સચ્ચે યાર સિપર હય
પુસ્તે પનાહ હરદમ તબર બિરાદર વાર મદદગાર સરબસર
નિગેહમાં કમરબંધ હથિયાર મજે મજેસે લહુ પીયો ખુની
ખુરેંકે, ગલે કટેંગે બુડેબુડે પાજી નાહિન્જારેંકે અબ-
દિન આયા કાટ છાંટકા.

ગાયન ૧૧

દેખુગી પ્યારે અબ્બાકા મુખડા
પ્યારા પ્યારા, પ્યારા પ્યારા પ્યારી–
ભુલે હુવે થે હમે અબતક દિલસે
દિલસે જાયગા સારા સારા સાસરી

એક મુદતકા દુઃખડા—

રઝખેગા ઉલફત બહુમ અબ સબ કુન્બા
કુન્બા ફીરતા થા મારા મારા મારારે—
દિલ ઉખડાહી ઉખડા

ગાયન ૧૨

આહા હા ન ખુલા ન ખુલા ઝાંસા મતલબકા
પાસા રહે સીધા તકદીરસે પડા
આહાહા ઉલટા સુલટા ચકમા થા દુબલાપતલા પઠા.
પર ખાસા તકદીરસેં લડા
આંખે લડાઉ દીલદારસેં પઈસે લડાઉ બીમારસે
પાંચો હય ધીમેશાને ખુદા હય પાનીપે આઈ બાલાઇ હુર

ગાયન ૧૩

બાંધા હો સેહરા કભી જાની તો હમ મુંહ ન દિખાયે
હાથો મેં હો મેહદી રચી જાની તો હમ હાથ કટાયેં
ગુજરે ના દસેક સાલ હય અભી વહી ખ્યાલ
હા—યાદે સનમ કમ હો જીસે ક્યા મજાલ
પ્યારી તેરા રૂખેપુરનુર કભી ન આંખોસે હુવા દુર
બાર બાર ઈસ ઉલફતકી તહે દિલસે હું મશકુર

ગાયન ૧૪

હોગી નગર બદનામી લંગર હટ મત કરના
ચારી ચકોરીસે હંસના હંસાના
ઈસમેં હુય એક ખટકા ન મોરી દુરગત કરનાં
મુજસે ન હોગી અઈસી ઢિટાઈ
વોહભી ખુલ્લમ ખુલ્લા કિસીસે ઉલ.ફ્લ કરના--

ગાયન ૧૫

કટી િજન્દગાની ગઈ મવ જવાની ગલે જંજાલ ન ડાલ
અભી હુય અય જાની વહાં આનાકાની કરો મંજુર વિસાલ
વા.અદે વ.ઈદ કહાંકે કોલ દિજે શદીકા શાદી કરે.
વારી મંય દુલહા મીયાક હો શાદ શાદ શાદ
.કોલે .હિજાઓ .કુબુલ મિલા જીગરસે હો રહીયય સંતનનનન
જાતા રહા તેરે દિલકા ગિલા, ગલે મિલો ખુશી ખુશી
(બહેરામકા આના કુલસુસકા ભાઈકો દેખકર બેહુશ હોજાના)

ગાયન ૧૬

મલી પ્યારી બેટી તુ મુઝે તુરે નિગાહ તુઝે કરલુ મયં
જી ભરકે પ્યાર
દુલારી મેરી કરલું મંય જી ભરકે પ્યાર—
યે થા અરમાન દેખું અપને અબ્બા જાનકી સુરત

ખડી હય સામને આંખોકે કયા અરમાનકી સુરત
મંયભી નોશાહ બનુંગા, અછે ઘોડે ચડુંગા
તુજકો બનાઉંગા શહબાલા, બેટા તુજકો

ગાયન ૧૭

ચલા જારે બેદર્દી સિપાહિયા હર જૈયાં વાહિયા
તોરે સંગ નાહિ બોલતી—
ગરજૈયા દુખ દઈયા—હરજૈયા—વાહિયા તોરે સંગ.

ગાયન ૧૮

બારે બાલમવા પ્યારે સજનવા
તોરા દામનવા ચાહે જમાના—છુડાના મંય માનુ નહી
કાઈ તોહે બોલે મતવારી નાકારી તો પ્યારી
મંય માનું નાહીં, લાખ મનાયે કોઇ, તોકો રઝાકે
દેખું ન કાહુકોમંય આંખ ઉઠાકે—
કામનિયાંરે મેરા દમ યું ના ભરો
સાજનવારે શર્મીન્દા સું ના કરો—
માસુના મુઝેસે મિલનેકો બરજે તો ફિર ક્યા કરો
—મંય માનું નાહીં
(જાના દોનાંકા)

ગાયન ૧૯

હિલકર મિલકર સબ એક દિલકર હાં આવો મુબારકબાદ
હમભી રાજી તુમભી રાજી હોં સબ હરદમ દિલ શાદ
ઉલઝન સુલઝન સબ કુછ ગુજરી હય ચકકરકી ફર્યાદ
શાદી ખાના આબાદીસે ગમ બરબાદ
ધુમ ધામસે પડેગી આજ બધાઇ, બધાઇ બધાઈ બધાઈ
બારી બેદકી ખુબ હોગઇ સફાઇ હારે હારે શિકવે સારે
આપસકે—

(જાન સબકા)

(સમાપ્ત.)

